Este federaţia de tennis vinovată?

Procesul tennisului românesc desbătut de d. Gr. Caracostea, secretarul general al F.S.R.T. (apărător) şi redactorul nostru d. Val. Făgărăşanu (acuzator)

Juraţii sunt cititorii „Gazetei Sporturilor"

Continuare din numărul trecut

Văd că spui aci, că ai o părere foarte bună de preşedintele nostru d. George Poulieff, care este un om tânăr, şi care trebue să dea un nou ritm acestei federaţii.

Aprecierea d-tale despre d. Poulieff este foarte justă, pentrucă într'adevăr Poulieff este un sportiv, plin de calităţi.

Dar acum îţi spun — aşa numai între noi, — fără a căuta să-mi arog mari calităţi sau a diminua din valoarea preşedintelui nostru.

In primăvară am fost obligat să plec pentru două luni în străinătate.

Când am părăsit Capitala am lăsat vorbă să se ducă toată corespondenţa necesară în vederea campionatelor internaţionale ale României.

— Şti! Campionatele acelea despre care dumneata ai scris că-s lipsite de orice interes!

In primul rând, când m'am întors în luna Mai, şi am întrebat ce s'a făcut cu invitaţiunile, mi s'a răspuns că m'au aşteptat pe mine!

Iată cum tot eu «bătrânul», «anchilozatul», a trebuit să regisez şi această competiţiune.

Ce suntem noi de vină că la aceste campionate internaţionale nu vin jucători de calitate mai bună?

Când de patru ani de zile cehoslovacii ne trimet numai juniori şi cu regularitate câştigă campionatul internaţional al României, dece ar mai trimite jucători mai tari?

INTRE «TENNIS CLUB ROMAN» ŞI DOHERTY T. C.»

Acum, mă voi desbrăca de haina mea de oficial al federaţiei de tennis, — a continuat d. Gr. Caracostea — şi să-ţi vorbesc în calitatea mea de preşedinte al Tennis Clubului Român.

Am observat în toată atitudinea dumitale, în gazetă, că în măsura în care găseşti cuvinte şi motive de laudă la adresa «Doherty»-ului, în aceiaşi măsură găseşti critici la adresa clubului nostru.

E drept, ca actualmente «Tennis clubul» trece printr'o criză de jucători.

Acest lucru însă se poate întâmpla oricărui alt club.

Faptul de a scoate un jucător de talia lui Caralulis nu reprezintă un aport prea însemnat pentru tennisul românesc şi, în fond, însăşi Caralulis şi ceilalţi câţiva jucători de la «Doherty» se datoresc, nu atât politicei a acestui club, cât «dinamismului» lui «Aurică» care este un antrenor plin de energie şi talent.

Dumneata ignorezi probabil că «Tennis Clubul Român» timp de aproape zece ani a organizat pe contul său, campionatele internaţionale ale României, cari se soldau, cu regularitate, cu un deficit de 40—50 de mii de lei.

Asta reprezintă un sacrificiu benevol de aproape o jumătate de milion, pe care Tennis Clubul l-a făcut, numai şi numai, pentru tennisul românesc...

Iar în ceeace priveşte chestiunea juniorilor, pe care dumneata ai bătut monedă, trebue să-ţi mărturisesc că este cea mai mare deziluzie.

Şi noi avem şi am avut întotdeauna juniori la Tennis Club.

D. GR. CARACOSTEA

Ei bine! Te asigur că nici unul din acestea nu va ieşi vre'un mare jucător!

La tennis este ca la pian! Ori ai, ori n'ai talent.

Dacă simţi imboldul către acest sport, nimic nu te poate opri a te afirma. Talentul «persează» în acest sport mai mult decât în orice alt domeniu.

Peste puţin timp, vei constata şi dumneata, la fel ca mine că juniorii nu reprezintă o pepinieră...

Niciodată nu poţi conta pe ei:

Ba, trebue să plece la băi, nu-i lasă mama, ba au examene...

In tennis trebue, să baţi toată ziua mingea cum ai face la pian toată ziua game...

Am avut, noi la club, nişte juniori cu talent «foormidabil!» pe Matack şi Matei Păunescu.

Nici unul din aceştia n'au ajuns mari jucători tocmai din cauza acestor defecte ale juniorilor pe cari ţi le-am spus.

...Intre timp, un om de serviciu aduce d-lui Caracostea o telegramă.

— Uite! Dela Hamburg, din Germania pentru Schmidt şi Marin.

— Dumneata nu ştii nemţeşte, ca să-mi traduci?

— Imi pare rău... dar nici eu n'am rămas cu cunoştinţe prea mari din cei 7 ani de germană, din liceu!

Acum — pentrucă am terminat aproape tot ce aveam de spus; a continuat d. Caracostea — dacă ai timp să mergi împreună cu mine să vizitezi sediul federaţiei.

Nu ştiu câte alte federaţii, mai au un astfel de sediu!

Să vedem dacă mai vei spune d-ta că suntem anchilozaţi şi lipsiţi de activitate...

Spunând acestea, d. Caracostea şi-a aprins din nou un enorm trabuc! şi a răsuflat uşurat că mi-a destăinuit tot ce avea pe inimă.

Era şi timpul. Trecuse mai bine de două ore, în birou se întunecase şi lampa a trebuit să fie aprinsă...

Rechizitoriul

Am ascultat cu mult interes tot ce mi-aţi spus domnule Caracostea, am început eu replica, documentatei pledoarii pe care o făcuse secretarul general al federaţiei de tennis.

Mă veţi lăsa acum să-mi expun şi eu punctul de vedere, în aceiaş linişte cum v'am ascultat şi eu.

In primul rând ţiu să vă mulţumesc pentru elegantul procedeu de a mă invita să discutăm asupra unei chestiuni în care suntem în controversă.

N'aş putea spune că pledoria d-voastră a fost de manieră să-mi schimbe opinia. Totuşi, mi-a folosit aflând unele lucruri pe cari nu le cunoşteam!

Din capul locului ţin să vă mărturisesc însă un lucru foarte important în această discuţiune.

Personal, faţă de dv. nu am decât simpatie.

Veţi spune probabil că mă contrazic, sau, în orice caz, atitudinea mea din gazetă nu corespunde defel cu această afirmaţie.

In acest fapt, nu este însă nici cea mai mică contradicţie.

Pe cât îmi sunteţi de simpatic, ca om pe atât vă consider de nefericit inspirat în calitatea d-voastră de conducător al unei federaţii.

Toate criticele mele nu s'au adresat vre'odată «omului Caracostea» ci oficialului; secretarului şi conducătorului efectiv al federaţiei române de Tennis.

Domnule Caracostea, eu vă cunosc şi vă urmăresc activitatea de foarte multă vreme!

Sunteţi, sau mai exact, aţi fost, în trei federaţiuni; cea de rugby, atletism şi tennis, conducătorul lor efectiv.

Nu v'a «chocat» şi pe dv. faptul că toate aceste federaţiuni trăesc în cele mai cumplite lipsuri şi n'au realizat cel mai mic progres deşi au avut momente când s'ar fi putut afirma?

Domnule Caracostea, părerea mea personală este că acest lucru nu se datoreşte numai unei simple coincidenţe, CI CA DUMNEAVOASTRA SUNTEŢI O PRINCIPALA CAUZA A LIPSEI DE PROGRES A ACESTOR FEDERAŢIUNI. Eu nu vă contest dragostea şi buna voinţă pe care o aveţi pentru sporturile în care activaţi în calitate de oficial.

CE VA LIPSEŞTE D-LE CARACOSTEA...

Dar nu este suficient acest lucru. Dumneavoastră sunteţi un om comod, un boier, obişnuit cu viaţa largă şi plăcută!

Vă lipseşte un lucru esenţial pentru a fi un bun conducător de federaţie.

N'AVEŢI SPIRIT DE ORGANIZAŢIE ŞI SUNTEŢI FRICOS IN AFACERI.

CARALULIS

Pentrucă sportul, domnule Caracostea, după cum dv. singur aţi afirmat, este acum o afacere comercială!

Din toată pledoaria d-voastră se degaje un singur lucru!

LIPSA DE BANI.

Nu, domnule Caracostea, nu lipsa de bani a împiedecat progresul acestor sporturi în care dv. sunteţi conducător pentrucă, vă voi da un exemplu eloqvent care să vă demonstreze că atunci când există un spirit întreprinzător şi bun, organizator în sânul unei federaţii acest lucru nu reprezintă un impediment.

E cazul federaţiei de ciclism care...

Nici n'am apucat însă să termin fraza când d. Caracostea, care până în acest moment ascultase, mai mult sau mai puţin calm, rechizitoriul făcut de mine, a sărit ca ars!

— Lasă-mă domnule! Nu-mi veni mie cu exemplul ciclismului.

Nu-ţi dau voe să-mi vorbeşti de asta!

Auzi! Eu fricos! Eu cari la federaţia de rugby m'am numit judecător unic în toate conflictele, şi i-am radiat pe capete pe toţi cari s'au făcut vinovaţi de abateri.

Dumneata nu cunoşti ce înseamnă rugbyul la noi.

A fost marea decepţie a vieţii mele. Rugby-ul este un sport pentru «gentlemani» iar nu pentru români cari în genere sunt lipsiţi de educaţie.

De aci înainte a fost greu să mai pot continua liniştit cele ce voiam să-i spun.

Totuşi am insistat.

REALIZARILE FEDERAŢIEI DE CICLISM

— Pe mine, ca pe toţi ceilalţi, nu ne interesează prea mult dedesupturile unui sport. Realizările, lucrurile cari se văd, cari se resimt asupra progresului unui sport, aceasta interesează opinia publică sportivă.

Ceeace a realizat federaţia de ciclism este o operă reală!

«Turul României», numeroase alte curse, cari cer în genere o regie mai costisitoare ca la tennis, înfăptuite de o federaţie cu oameni mult mai puţin proeminenţi ca la tennis, şi dintr'o visterie inexistentă, dovedeşte că atunci când există omul de iniţiativă, se găsesc şi bani!

Cum o să progreseze tennisul românesc când dumneata susţii că nu avem ce căuta în Cupa Europei Centrale şi că acest lucru nici nu se poate fiindcă aceasta este o competiţiune exclusivistă.

(Continuare în Nr. viitor)

=ATLETISM=

Situaţia atletismului românesc la jumătatea sezonului

Lungime	Inălţime
Stoichiţescu 6 m. 93	Stoichiţescu 1 m. 73

Aceştia sunt cei mai buni săritori

Cotinuând a examina situaţia atletismului românesc după trei luni de activitate vom avea a ne ocupa astăzi de o nouă specialitate şi anume săriturile, şi dintre ele vom vorbi de săritura în lungime şi înălţime.

STOICHIŢESCU CEL MAI BUN SARITOR AL ANULUI

La săritura în lungime apariţia universitarului Stoichiţescu a încurcat socotelile vedetelor care străluciseră până acum în această probă.

Mai sunt însă multe concursuri unde eventual s'ar putea schimba actuala erarhie şi noi credem că se va schimba.

Din performanţele înregistrate până acum ce concluzii putem trage?

In primul rând, posedăm în Stoichiţescu un element capabil să atingă 7 metri, ceeace veţi recunoaşte, nu este prea rău.

Ionescu Crum — lipsit de formă la începutul sezonului nu şi-a putut arăta încă adevărata lui valoare, dar atletul Astrei rămâne un talent în această probă.

Cei doi atleţi ai Viforului, Lupan şi Popovici, nu şi-au spus nici ei încă ultimul cuvânt. In special ultimul este capabil de mari surprize. Cât priveşte pe Ciaclani, credem că şi atletul Venusului are toate şansele de a-şi ameliora performanţa de 6 m. 77, care totuşi nu este deloc rea.

Fapt caracteristic este însă că în această probă unde odinioară juniorii erau în număr mare şi cu performanţe peste 6 metri, astăzi elementele tinere sunt foarte puţine, iar dintre ei niciunul nu a trecut 6 metri.

LUNGIME

Stoichiţescu (Şoimii Cluj) 6 m. 93.
Ciaclani (Venus) 6 m. 77.
Lupan (V. D.) 6 m. 74.
Popovici (V. D.) 6 m. 69.
Kreisel (K. T. V.) 6 m. 67.
Ionescu-Crum (Astra) 6 m. 61.
Calistrat (V. D.) 6 m. 40.
Alexandrescu (Cluj) 6 m. 30.
Ilöche (C. A. R.) 6 m. 14.
Finkelthal (Macabi Cern) 6 m. 14.

TOT STOICHIŢESCU ŞI LA INALŢIME

La săritura în înălţime în schimb nu întrevedem posibilitatea unei schimbări.

Stoichiţescu este un talent în această probă, şi dacă reuseşte să-şi însuşească un stil oarecare el poate trece de 1 m. 75 şi nu ne-ar mira dacă ar ajunge chiar 1 m. 80!

După Stoichiţescu un element sigur la această probă este Herold, cu condiţia să se antreneze serios.

Tânărul Paveliu (Braşov) Domşa şi Alexandrescu dela Cluj, Talski, Brau şi Mathias, sunt speranţe în această probă.

Ciaclani să nu se supere că nu-l trecem şi pe el. Venusistul este desigur un talent, dar noi credem că cele mai bune performanţe tot la lungime şi aruncări le poate obţine.

Dintre elementele tinere vom remarca:

Ludu (Venus), Covaci (Vulturaşul), Ciorău (Brăila) Sianţiu (Astra).

INALŢIME

Stoichiţescu (Şoimii Cluj) 1 m. 73.
Herold (Astra Braşov) 1 m. 70
Ciaclani (Venus) 1 m. 7o.
Paveliu (Astra) 1 m. 70.
Mathias (Venus) 1 m. 70.
Domşa (Cluj) 1 m. 68.
Alexandrescu (C. A. C.) 1 m. 68.
Talski (Iahn) 1 m. 68.
Spaniol (St. R.) 1 m. 68.
Şianţiu (Astra Arad) 1 m. 67.
Eilhardt (C. A. R.) 1 m. 67.

O inactivitate dăunătoare

Dela 27 Iunie când s'au organizat campionatele de juniori, nici o manifestaţie atletică nu s'a mai desfăşurat în Capitală.

Deşi suntem în plin sezon atletic, deşi suntem în anul Jocurilor Balcanice, în Capitala ţării domneşte o acalmie care trebue să dea de gândit oficialilor noştri.

Nu cunoaştem motivele care au determinat această lipsă de activitate, dar constatăm, că în loc să servească ca un stimulent, deplasarea la Praga, a avut darul să moleşească mai rău pe conducătorii atletismului bucureştean.

Toată activitatea atletismului bucureştean se reduc la sumarele şedinţe de antrenament ale atleţilor Stadiului Român şi Viforului Dacia, Incolo nimic, dar absolut nimic.

Nici concursuri pentru juniori şi debutanţi, nici măcar concursuri pentru seniori care au atâta nevoie de a ţine un cât mai strâns contact cu pista.

Ceeace este mai trist este faptul că şi cluburile, imitând conducerea ligii se complac şi ele în inactivitate.

Cel de al 50-lea campionat american de atletism

NEW-YORK, 24 (Intersport). — Intr'un cadru festiv, federaţia americană de atletism a sărbătorit zilele trecute, jumătate de secol de când s'a înfiinţat primul campionat american de atletism.

Solemnitatea s'a desfăşurat pe stadionul Universităţii Marquette, lângă oraşul Milwauke unde s'a organizat în acest an cea de a 50 ediţie a campionatelor Americei de atletism.

Iată şi rezultatele obţinute în cadrul campionatelor din acest an:

100 m.: Walker 10 s. 7
200 m.: Weiershauerer 20 s. 9
400 m.: Mallot 47 s. 1
800 m.: Woodruff 1 m. 50 s.
1500 m.: Cunningham 3 m. 51 s. 8
50000 m.: Mc. Clusky 15 m. 4 s. 1
10 km.: Pentti 32 m. 2 s. 2
110 m. garduri: Towus 14 s. 5
200 m. garduri: Tolmisch 23 s. 3
400 m. garduri: Pattersson 52 s. 5
4x100 m.: Olimpic Club San Francisco 41 s. 2.
4x400 m.: Echipa Bursei din New-York 3 m. 16 s.
Inălţime: Albritton 2.048
Johnsson 1.997
Walker 1.997
Cruter 1.994
Theadrigill 1.994
Burke 1.994

Toţi şase sunt negri.
Lungime: King 7 m. 66.
Prăjină: Sefton, Waranedam şi Meadows şi Waroff 4 m. 46 cm.!!
Greutate: Reynolds 15 m. 72.
Disc: Levy 49 m. 85.
Suliţă: Reitz 68 m. 51.
Ciocan: Folwartfhny 52 m. 93.

Lotul atleţilor unguri care urmează a veni în România nu a fost încă alcătuit

BUDAPESTA 24 (Intersport). — Federaţia ungară de atletism a discutat în ultima şedinţă invitaţia primită din partea României de a trimite o echipă de atleţi spre a participa la un turneu în Ardeal.

Dat fiind că invitaţia României a fost primită târziu, când programul internaţional al atleţilor unguri era întocmit forul atletic ungar se găseşte în imposibilitate de a trimite echipa anunţată de presa sportivă românească şi anume:

Sir, Paitz, Kelen, Kovacs, Iglas, Aradi, Kulitzi, etc.

Toţi aceşti atleţi urmează a participa între 1-9 August la meetingurile internaţionale organizate la Berlin şi Londra.

Federaţia ungară ţine totuşi să răspundă invitaţiei şi actualmente se caută a se întocmi o altă echipă care va cuprinde elemente de valoare ale atletismului ungar.

Mai tare ca Nurmi

(Continuare din pagina I)

deci actualmente 35 ani, este căsătorit şi tată a cinci copii.

Ultimii doi feciori sunt gemeni şi s'au născut tocmai în ziua când la Berlin câştiga campionatul olimpic pe 10 km.

Noul record 10 km. l-a stabilit realizând următoarele performanţe intermediare:

800 m.: 1 m. 59 s.
1500 m.: 4 m. 01 s.
3000 m.: 8 m. 22 s. 8.
5000 m.: 14 m. 30 s. 3.
10 km.: 3T m. 5 s. 6.

CE RECORDURI MAI DEŢINE NURMI

Era un moment dat când dacă aruncai o privire pe tabela recordurilor mondiale numele lui Nurmi figura începând dela cursa pe 3000 m. şi până la recordul pe oră.

Astăzi Paavo Nurmi nu mai deţine decât un singur record mondial,, cel la o oră stabilit în 1928 la Berlin unde a parcurs în 60 minute 19 19 km. 210. Cât va mai rezista oare şi aceasta?

C. M.

BAT... MANAGER

E bine cunoscută publicului nostru figura de ştrengar parisian a lui Maurice Bat, — „celebrul" ciclist francez Bat, — care ne-a vizitat doi ani la rând cu prilejul marei noastre competiţii „Turul României".

Iar dacă cetitorii nu-şi mai amintesc prea bine toate acestea, îngăduit să ne fie să-l prezentăm, adică să reamintim, să reîmprospătăm figura această „ilustră".

De ce am făcut-o se va vedea mai la vale.

La al doilea al nostru „Tur al României" a participat, bine înţeles cu rezonanţa cuvenită întrucât venea din patria ciclismului, şi o echipă franceză: Bat, Richebourg şi Fleuret.

Dintre toţi cel care a „sărit în ochi" a fost, fireşte, Bat. Gălăgios, „banchist" cu atitudini de autentic fiu al „Montmartre"-ului, „bărbier" într'un cuvânt mai plastic şi... puţin ciclist.

Imbrăcaţi frumos, bine raşi, bine pudraţi în maillot-uri impecabile, pe biciclete „clasa una", care au făcut pe mulţi să holbeze nişte ochi de broscoiu (nu se prea văzuseră până atunci aşa biciclete pe la noi), şi uşoare ca un fulg, au luat startul în admiraţia generală şi părerea unanimă că ne prăpădesc franţuzii. Că nici nu ne-au... „gâdilat" măcar, necum să ne prăpădească e că s'au volatilizat din prima etapă.

Dar... dârzi, au mai continuat câteva în... autobuz pozând, la capătul etapelor, în mari... cuceritori.

Imbrăcaţi în costum alb (Bat şi Fleuret numai, căci Richebourg se oprise la spitalul din Caracal, din cauza unei... sgârieturi) pantaloni albi, la dungă, cămaşă albă, cu mâneci scurte, părul lipit bine, bine cu Gomina şi un batic roşu cu picăţele, à la Charles Boyer în rol de apaş, îi prindea minunat ca vedetele de... revistă.

In 1936, prin argumente felurite şi făgăduiala solemnă că de data aceasta, cunoscând cum stă chestia cu drumurile noastre, va face mare ispravă, a reuşit să ne viziteze iar.

Dacă el n'a făcut decât să reediteze „filmul" din 1935, apoi Pierre Gallien, simpaticul şi valorosul Gallien, care culege actualmente mulţi lauri şi multe parale în Turul Franţei, a răscumpărat din plin atât performanţa submediocră a lui Bat, cât şi a celorlalţi din amândoi anii.

Dar iată că se svoneşte că ar fi început să bombardeze pe toţi cunoscuţii din Bucureşti, precum şi pe forul de specialitate cu zeci de scrisori.

Scopul? Acelaş: Vrea să vie iar în România. Ii place lui ţara noastră şi pace.

Dar, atenţiune, luaţi vă rog un scaun pentru ori ce eventualitate, de data asta vine cu condiţia şi angajamentul expres că dacă nu termină 10 (citiţi zece) etape, adică jumătate de „tur", să nu i se mai dea bani de întors la Paris.

Cum adică, să rămână pe capul nostru? Păi, e şi mai rău. Iar dacă nu convine această „ofertă" atunci se obligă el să aducă o echipă franco - belgo - italiano - niponro - african ă, cu nume de mare răsunet, în condiţiunile cele mai avantajoase Bat urmând să fie (aţi luat loc?)... manager.

Aşa dar, „firma Bat" desfide ori ce concurenţă în furnizarea aşilor străini.

Sau, dacă forul de specialitate vrea, el să fie managerul (nu uitaţi vă rog să luaţi loc) echipei naţionale române.

Ei nu, zău, că asta e bună. Intrece orice imaginaţie şi condescendenţă faţă de noi. E un adevărat record.

Să înregistreze băiatul măcar un record d'ăsta, dacă din alea adevărate, cicliste, nu e în stare.

Dar, ne punem şi noi o întrebare: Dacă nu i se admite oferta asta (fireşte că nici nu poate fi vorba de un acord pe această temă) atunci ce naiba o să mai născocească acest năstruşnic fantezist? Căci ţine omul morţiş să ne mai vadă, deşi pe el nu-l atrag chestiuni „herţiene" (a nu se confunda cu undele care poartă acelaş nume) ca acelea brune şi plinuţe care l-au imobilizat pe Gallien multe luni pe meleagurile noastre.

Şi cum îl ştim ambiţios, să nu vă mire dacă până la urmă, o să-l vedeţi făcând ofertă pentru... manager al întregei caravane, agent sanitar (păzea, d-le intern Gheorghiu) mecanic, ajutor de şofer, „groom" sau la ananghiu poate juca rugby football, sau susţine un match cu... Toma Aurel.

Se pricepe omul la toate şi i s'au aprins călcăile după proverbialele bunătăţi de pe la noi, de care s'a convins şi a gustat din plin.

Dar să sperăm, anul acesta vor gusta alţii, iar el se va mulţumi să înghită în sec, acolo, la el acasă, în Quai de L'Horologe, nr. 23, arondismentul 1.

EM. IENCEK